F1 Zraněné Duše: Ceija Stojka

„Když jsme se dostali ven, bylo nám zle, strašně zle! Naše srdce krvácela; hlavy nám hořely, duše byly plné ran... Všichni ti lidé potřebovali ošetření. Bylo by bývalo nejlepší, kdyby těch několik lidí, kteří se dostali ven, kteří tam na konci války ještě zbyli, pět až šest let neměli děti, kdyby počkali, až budou opět dostatečně silní, zdraví, až se opět budou moci smát a zjistí, že svět není tak zlý... A strach, strach byl všudypřítomný. Děti s ním vyrůstaly. Proto se dodnes ohlížejí, když jdou po ulici. Chápete? Ohlížejí se. Ohlížejí se přece pouze ti, kdo mají strach. Člověk, který vyjde z tábora celý nemocný, bolí ho hlava a duše mu krvácí pro otce, sestru, bratra, kteří tábor nepřežili, může mít zase jenom děti, které mají zjizvené duše. Přijdou na svět a zdají se vám roztomilé a krásné. Vychováváte je a pečujete o ně, líbáte je a milujete. Vyrostou. Ale strach, který byl ve vás, se do nich přelévá s mateřským mlékem.“

Věděli jste, že

... kniha Ceiji Stojky „Žijeme ve skrytu“, vydaná roku 1988, byla jednou z prvních knih, které vyprávějí o tragickém osudu Romů a Sintů během holocaustu z pohledu člověka, který jej přežil?

Váš úkol

Vyberte v textu Ceiji Stojky větu, která vás nejvíce zasáhla. Diskutujte o ní ve skupinkách.

O fotografii

Ceija Stojka (1933-2013), přeživší tábora Auschwitz, s dcerou Silvií v roce 1953. Dokumentační centrum rakouských Romů, Vídeň, Rakousko.

https://www.romasintigenocide.eu/cs/f

1920 1961

1953